

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/3167/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121475913
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121475913.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX B., v konaní zastúpený: JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Andreja Kmeťa 10511/17, 036 01 Martin, IČO: 42 216 541, proti povinnému: H. I. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpený Tibor Čepčáni, nar. 23.09.1947, Predmestská 1711/42, 010 01 Žilina, o vymoženie 683,67 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Miroslavom Šutliakom, so sídlom exekútorského úradu M. M. Hodžu 4058/28, 031 01 Liptovský Mikuláš, pod č. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/3167/2021 zo dňa 8. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/3167/2021 zo dňa 8. marca 2022 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok voči povinnému na náhradu trov exekučného konania v súvislosti so sťažnosťou povinného vo výške 44,82 Eur.

III. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti so sťažnosťou povinného **n e p r i z n á v a**.

IV. Súd návrh povinného na priznanie nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 08.03.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/3167/2021, ktorým vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a vo výroku II. povinnému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.09.2021, domáhal od povinného vymoženía 683,67 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Martin č. k. 5C/77/2014-887 zo dňa 14.01.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č. k. 5C/77/2014 - 924 zo dňa 27.04.2021 a v spojení s uznesením Okresného súdu Martin č. k. 5C/77/2014 - 926 zo dňa 27.04.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2021 a vykonateľnosť dňa 18.05.2021 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 19.10.2021 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Šutliakovi, so sídlom exekútorského úradu M. M. Hodžu 4058/28, 031 01 Liptovský Mikuláš, ktorý exekúciu vedie pod č.: XXXEX XXX/XX. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2.1. Povinný nesúhlasil s vedením exekúcie z dôvodu, že nemohol uhradiť vymáhaný nárok pretože právny zástupca oprávneného mu a ani jeho splnomocnencovi neoznámil číslo účtu, na ktorý mali byť uhradené trovy základného konania. Tým pádom znemožnil splnenie pohľadávky aj napriek tomu, že mal na tom záujem. Ďalej povinný uviedol, že dňa 16.10.2021 vykonal platbu vo výške 1.182,09 Eur prevodom na účet, o ktorom sa domnieval, že je účtom právneho zástupcu oprávneného. Povinný je toho názoru, že oprávnený mal žiadať o vydanie oprávneného uznesenia s tým, aby Okresný súd Martin zahrnul do výrokov rozhodnutí aj číslo účtu, na ktorý bolo potrebné uhradiť trovy konania. Na základe týchto skutočností žiadal o zastavenie exekúcie pretože jej vedenie považuje za neopodstatnené. Exekúciu voči jeho osobe považuje za narušajúcu jeho osobnú integritu a dotýka sa vedenia jeho osobného a pracovného života.

2.2. Oprávnený potvrdil, že zo strany povinného došlo k úhrade trov súdneho konania vo výške 683,67 Eur v súlade s výrokom Uznesenia Okresného súdu Martin z 27.04.2021, sp. zn. XC/XX/XXXX - XXX. Peňažné prostriedky boli pripísané na účet dňa 18.10.2021. Poukázal však na to, že k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie došlo dňa 11.09.2021. Z tohto dôvodu žiadal uhradiť aj vzniknuté trovy právneho zastúpenia pri exekúcii vo výške 73,20 Eur a trovy oprávneného pri exekúcii vo výške 16,50 Eur.

2.3. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal preukázané, že tento bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, čo spôsobilo, že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnému odkladný účinok. Súd v prvom rade preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom na to, aby na jeho základe bolo možné viesť exekúciu v rámci exekučného konania. Za nesporné súd označil, že k úhrade trov základného konania vo výške 683,67 Eur došlo zo strany povinného dňa 18.10.2021. Táto povinnosť však mala byť splnená do dňa 18.05.2021, teda do dňa vykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený však podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 11.09.2021. To znamená, že suma istiny priznanej exekučným titulom bola uhradená, až po začatí exekučného konania, teda po dni 11.09.2021. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že exekučné konanie sa začalo viesť dôvodne. Keďže pri návrhu na vykonanie exekúcie vznikli oprávnenému aj trovy exekúcie oprávneného v súvislosti s podaním návrhu v celkovej vyčíslenej výške 91,86 Eur, pozostávajúce z poplatku za konverziu v sume 2,16 Eur, trov právneho zastúpenia za dva polovičné úkony v sume spolu 73,20 Eur a súdneho poplatku v sume 16,50 Eur je potrebné aby aj tieto nároky oprávneného boli uspokojené. Argumentáciu povinného ohľadom nevedomosti čísla účtu vyhodnotil súd ako nedôvodnú, pretože dlh možno splniť aj iným spôsobom. Poukázal na ustanovenie § 568 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje postup dlžníka v prípade, že by nemohol splniť svoj záväzok veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná. Uviedol, že v takomto prípade mal možnosť zložiť peňažné prostriedky do notárskej úschovy, čím by nastali účinky splnenia záväzku. V danom prípade nenastali okolnosti, pre ktoré by musela byť exekúcia zastavená zo strany súdu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Splnenie je dôvodom zániku práva a nadväzne na to aj dôvod zastavenia exekúcie súdom len vtedy, ak k plneniu došlo mimo exekučného konania, t. j. v období od vzniku exekučného titulu do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie. Ak však nastane splnenie nároku oprávneného povinným po začatí exekučného konania, prípadne po začatí exekúcie, ako aj po vykázaní doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nie je daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. Ide o plnenie, ktoré môže byť považované za vymožené súdnym exekútorom, a ktoré môže spôsobiť reálne ukončenie exekúcie (t. j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Z preskúmania úhrady povinného súdom je nesporné, že tento si svoju povinnosť splnil len v časti istiny, ktorú súdny exekútor zohľadní vo vymáhanom nároku a povinný je povinný uhradiť ešte zostatok nevymoženej sumy v podobe trov exekúcie. Súd vyhodnotil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný, preto ho v celom rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože predmetným návrhom na zastavenie exekúcie nebol ani len v čiastočnom rozsahu úspešný.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo splnomocnenému zástupcovi povinného doručené poštou dňa 11.03.2022 podal povinný prostredníctvom splnomocneného zástupcu sťažnosť, ktorá bola zaslaná poštou dňa 22.03.2022 a súdu bola doručená dňa 23.03.2022. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

4. V podanej sťažnosti povinný žiadal sťažnosti vyhovieť v dôsledku čoho by došlo k zastaveniu exekúcie. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov sťažnostného konania a aby súd povinnému priznal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.200,- Eur. Zároveň žiadal neodkladne vykonať výmaz poznámok na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom operáte Okresného úradu Q., W. č. XX, XXX XX Martin a to na E. XXXX, XXXX, XXXX, ktoré sa nachádzajú v k. ú. B., obec B., okr. Q.. V. tvrdí, že napadnuté uznesenie vykazuje pochybenia, pretože a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d) súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené, f) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; S. napádal konanie súdu v tom, že mu nedoručil návrh na vykonanie exekúcie. G. uviedol, že podaním návrhu a začatím exekúcie sa nestal účastníkom exekučného konania, pretože návrh na vykonanie exekúcie je jednostranným právnym úkonom. V. času odo dňa XX. XX. XXXX súdom preto považoval za nedôvodné a irelevantné. R. v sťažnosti poukazuje na to, že dňa XX.XX.XXXX uhradil čiastku vo výške X.XXX,XX A. v prospech účtu právneho zástupcu oprávneného. V. prostriedky boli na účet pripísané dňa XX.XX.XXXX. I. bola pohľadávka oprávneného v poukázanej sume uspokojená. K. uvedenej skutočnosti mu bolo dňa XX.XX.XXXX od súdneho exekútora doručené T. o začatí exekúcie, z ktorého vyplýva, že exekúcia sa začala dňa XX.XX.XXXX. Na základe uvedeného povinný je toho názoru, že sa stal účastníkom konania, a teda povinnou osobou až dňa XX.XX.XXXX kedy mu upovedomenie bolo oficiálne doručené. P. nemal vedomosť o exekúcii. I. teória platí aj v prípade, že by súd ako relevantný dátum považoval XX.XX.XXXX, teda deň kedy došlo k začatiu exekúcie. V. dlh zaplatil dobrovoľne bez potreby vedenia exekúcie. Z tohto dôvodu trovy exekúcie sú vymáhané od neho nedôvodne a mali by byť uhradené oprávneným. V. predložil nasledovné listinné dôkazy: podací lístok zo dňa XX.XX.XXXX, B. z track and trace W. pošty, a.s. zo dňa XX.XX.XXXX o doručení zásielky č. Y V priebehu sťažnostného konania zaslal súdu nasledovné podania: K. na vykonanie zrušenia a výmazu poznámok zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom povinný uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uhradil na účet súdneho exekútora trovy exekúcie - odmenu exekútora vo výške XXX,- A., trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní a súdny poplatok spolu vo výške XX,XX Eur. Ďalej podal Žiadosť o skoršie prejednanie a rozhodnutie veci zo dňa 29.04.2022, zo dňa 06.07.2022 a zo dňa 08.08.2022 a Sťažnosť povinného z dôvodu prietahov v konaní zo dňa 03.10.2022.

5. Súdu bolo vo veci zaslané vyjadrenie oprávneného, ktorý považuje sťažnosť za nedôvodnú a navrhol, aby ju súd zamietol v celom rozsahu a priznal mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci. Vo svojom vyjadrení uviedol, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 13.05.2021 a vykonateľnosť dňa 18.05.2021. Povinný mal dostatok času na dobrovoľnú úhradu sumy vo výške 683,67 Eur. Aj napriek tomu dlžnú sumu uhradil až dňa 18.10.2021 priamo na účet právneho zástupcu oprávneného. Uviedol, že povinný disponoval informáciou o čísle bankového účtu, na ktorý mal hradíť dlh. Dňa 29.01.2021 právny zástupca oprávneného zaslal Okresnému súdu Martin podanie, v ktorom bolo špecifikované bankové spojenie. Rovnako Okresný súd Martin žiadal, aby bankové spojenie bolo uvedené priamo vo výroku súdneho rozhodnutia. Uvedené podanie bolo do vlastných rúk ako úradná zásielka pod podacím číslom W doručená splnomocnencovi povinného. Podľa údajov Slovenskej pošty, a.s., úradná zásielka pod podacím číslom W bola adresátovi doručená dňa 04.03.2021. To znamená, že strana žalobcov (aj povinný, ktorý bol jedným zo žalobcov) odo dňa 04.03.2021 disponovala bankovým spojením právneho zástupcu oprávneného. Rovnako mu boli zaslané aj rozhodnutia súdu v základnom konaní. Okrem toho, strana žalobcov proti žalovaným iniciovala niekoľko súdnych sporov, ktoré zatiaľ všetky skončili v neprospech žalujúcej strany. Oprávnený sa domnieva, že zo strany žalujúcich sa jedná o šikanózne výkony práva, ktorý nemôže požívať právnu ochranu. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi, ak by musel znášať trovy exekučného konania, keďže návrh na podanie exekúcie podal dôvodne. Bez významu nie je ani tá podstatná okolnosť, že oprávnený bol v súdnom konaní v procesnom postavení žalovaného a iba bránil svoje vlastnícke právo, ktoré žalujúca strana nedôvodne spochybnila. K návrhu povinného na priznanie náhrady trov sťažnostného konania oprávnený uviedol, že povinnému doposiaľ v exekučnom konaní žiadne trovy konania nevznikli. K návrhu povinného na priznanie nemajetkovej ujmy oprávnený uviedol, že tento návrh je daný bez akejkoľvek špecifikácie pričom poukazuje na to, že povinný najmenej v štyroch žalobách a jednej obnovy konania bol neúspešný.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa § 48 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

16. Podľa § 61f ods. 1 Exekučného poriadku, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2, dostane exekútorovi.

17. Podľa § 61f ods. 2 Exekučného poriadku, ak ide o plnenia, ktoré boli uskutočnené ohľadom vymáhaného nároku pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, oprávnený o nich musí bezodkladne informovať exekútora.

18. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné exekúciu na základe návrhu povinného zastaviť, reagujúc predovšetkým na dôvody uvedené v sťažnosti ako aj v jeho ďalších podaniach, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia tak, aby napadnuté uznesenie v spojení s uznesením o tejto sťažnosti dávalo ucelený pohľad na prejednávanú vec z pohľadu jednak samotného konania o návrhu povinného na zastavenie

exekúcie a jednak z pohľadu dôvodov pre ktoré súd vec rozhodol tak ako to uvádza vo výrokových častiach svojich uznesení.

19. Sudca sa oboznámil s napadnutým uznesením, konaním ktoré mu predchádzalo, s obsahom súdneho spisu, vykonal dokazovanie listinnými dôkaznými prostriedkami, a to vyjadreniami oprávneného a ich prílohami, podaniami povinného a ich prílohami, lustráciami v dostupných registroch a podrobne sa oboznámil aj s rozhodnutiami súdov, na ktoré sa účastníci odvolávali, pričom dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

20. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. XC/XX/XXXX-XXX zo dňa 14.01.2021 v spojení s Opravným uznesením Okresného súdu Martin č. k. XC/XX/XXXX - 924 zo dňa 27.04.2021 a v spojení s Uznesením Okresného súdu Martin č. k. 5C/77/2014 - 926 zo dňa 27.04.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2021 a vykonateľnosť dňa 18.05.2021. Uvedenými rozhodnutiami Okresného súdu Martin bolo vo výroku II. rozhodnuté o výške nároku na náhradu trov konania, ktoré mali hradiť žalobcovia v 1.) až 9.) rade (vrátane povinného) oprávnenému. Trovy konania boli vyčíslené vo výške 683,67 Eur. Platobným miestom bol účet právneho zástupcu žalovaného v 2.) rade (oprávneného v tomto konaní). Uvedené rozhodnutia sa stali exekučnými titulmi dňa 18.05.2021, a to momentom nadobudnutia vykonateľnosti. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Povinný z exekučného titulu bol zaviazaný splniť povinnosť uloženú mu exekučným titulom do 17.05.2021, pričom od 18.05.2021 mohla byť povinnosť vymáhaná nútene, prostredníctvom súdneho exekútora. Z obsahu spisu ako aj z vyjadrení strán vyplýva, že povinný povinnosť uloženú mu exekučným titulom v danom časovom horizonte nespĺnil.

21. V danom prípade je nesporné, že k úhrade trov konania vo výške 683,67 Eur došlo až dňa 18.10.2021. A to momentom pripísania peňažných prostriedkov na účet v banke. Rovnako je v danom prípade nesporné, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 11.09.2021, k doručeniu poverenia súdnemu exekútorovi došlo dňa 19.10.2021 a k doručeniu Upovedomenia o začatí exekúcie povinnému došlo dňa 26.10.2021. To znamená, že exekučné konanie sa začalo dňa 11.09.2021 a výkon exekúcie sa začal dňa 19.10.2021. Ďalej bolo preukázané, že počas exekúcie došlo zo strany povinného k úhrade trov exekúcie, a to odmeny súdneho exekútora vo výške 129,- Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní a súdny poplatok spolu vo výške 89,70 Eur.

22. Súd ako spornú otázku v konaní vníma skutočnosť, pokiaľ k úhrade uplatnenej pohľadávky dôjde po začatí exekučného konania do začatia exekúcie. A to z pohľadu, či takáto platba je dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku alebo nie. Súd uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom povinného ohľadom nutnosti zastavenia exekúcie z dôvodu splnenia dlhu zaplatením zo strany povinného v čase po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, teda v čase, kedy došlo k začatiu exekučného konania. Súd uvádza zhodne s názorom vyjadreným už vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení, že dôvodom splnenia judikovanej pohľadávky je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Plnenie po začatí exekučného konania totižto spôsobuje ukončenie exekúcie ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (o čiastočnom zastavení exekúcie) nevydáva. Ak povinný splní celú vymáhanú pohľadávku po začatí exekučného konania a táto skutočnosť je preukázaná až v exekúcii, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie. Ak povinný splní po začatí exekučného konania časť vymáhanej pohľadávky, znižuje sa týmto plnením aktuálna výška vymáhaného nároku. Súd musí uviesť, že z obsahu spisu bolo preukázané, že k úhrade vymáhanej pohľadávky došlo až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie a uvedený fakt ani nebol medzi stranami sporný. Uvedené konanie má za následok to, že exekučné konanie sa začalo dôvodne. Podporne súd ešte uvádza, že na platby uskutočnené v danom období zákon ukladá oprávnenému, aby o nich informoval súdneho exekútora. Účelom tejto informačnej povinnosti je jednak to, aby exekúcia mohla byť vedená len v rozsahu vymáhanej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie (princíp suficiencie) a aby exekúcia nezasahovala do práv povinného a neobmedzovala ho v širšom rozsahu než je nevyhnutné na dosiahnutie účelu konania (princíp primeranosti). Zároveň uvedené smeruje k povinnosti povinného na zaplatenie príslušnej časti trov súdneho exekútora.

23. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie oprávnene, nakoľko splnil zákonom požadované požiadavky pre začatie exekučného konania a svojho nároku sa domáhal na základe spôsobilého

exekučného titulu. V čase začatia exekúcie existoval nárok oprávneného voči povinnému vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a keďže povinný si povinnosť mu ním uloženú dobrovoľne riadne a včas nesplnil, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorého preskúmaním súd nezistil žiadne dôvody vedúce k jeho zamietnutiu a preto v predmetnej veci poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

24. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

25. K námietke povinného, ktorá sa týkala uplatnených trov exekúcie oprávneného, súd uvádza, že oprávnenosť trov právneho zastúpenia v exekúcii je nutné posudzovať z hľadiska, či bol návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne alebo nie. Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 11.09.2021, t.j. ešte pred úhradou dňa 18.10.2021. Oprávnený teda správne postupoval, keď si v návrhu - v časti F) elektronického formulára uplatnil nárok na trovy exekúcie v celkovej výške 91,86 Eur, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur, poplatku za konverziu vo výške 2,16 Eur a trov právneho zastúpenia za dva polovičné právne úkony (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie exekúcie) v celkovej výške 73,20 Eur. Pričom tieto boli vypočítané v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. XXX/XXXX Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Na základe uvedeného súd konštatuje, že trovy oprávneného uplatnené v návrhu na vykonanie exekúcie boli uplatnené dôvodne a v správnej výške. Námietku povinného o tom, že oprávnený by mal znášať trovy exekúcie po začatí exekučného konania súd neakceptoval.

26. K trovám exekúcie súdneho exekútora uvedeným v Upovedomení o začatí exekúcie sudca uvádza, že súdny exekútor má nárok na odmenu a náhradu výdavkov. Sudca preskúmal uvedený protokol súdneho exekútora a dospel k záveru, že tento protokol obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 61a ods. 1 Exekučného poriadku. V otázke stanovenia výšky odmeny súdneho exekútora súd uvádza, že výška odmeny sa určuje ako percento z vymoženého plnenia, pričom nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor stanovil výšku svojej odmeny ku dňu vydania Upovedomenia o začatí exekúcie správne. Skutočnosť, že došlo k následnej úprave vymáhaného nároku musí byť zo strany súdneho exekútora zohľadnená následne pri výkone samotnej exekúcie.

27. K sťažnosti na prieťahy v konaní a k žiadostiam o prednostné vybavenie veci povinného súd uvádza, že v danom prípade sa nejedná o konanie, pri ktorom by zákon ukladal súdu povinnosť na jeho uprednostnenie oproti iným konaniam, ktoré boli podané inými účastníkmi konania. Preto súd nemohol tieto žiadosti akceptovať.

28. Súd musí v tomto štádiu konania konštatovať, že v sťažnosti neboli zo strany povinného predložené žiadne dôkazy a tvrdenia, ktoré by preukázali vadnosť postupu súdu pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh. Sudca v sťažnostnom konaní po preskúmaní napádaného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka nevzhladol nesprávne zistenie skutkového stavu, ani nesprávne právne posúdenie veci a dospel k záveru, že vyšší súdny úradník postupoval v súlade so zákonom, keď na podklade dôvodov uvádzaných povinným, jeho návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa 8. marca 2022 ako nedôvodnú zamietol. (výrok I. tohto uznesenia)

29. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

30. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

31. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

32. Podľa § 199e ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

33. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu vecí, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

34. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

35. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

36. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

37. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd sťažnosť povinného zamietol a oprávnený si uplatnil nárok na náhradu trov konania, súd mu tento nárok priznal.

38. Oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného žiadal o priznanie náhrady trov konania od povinného. Súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného v súvislosti s jeho vyjadrením k predmetnej sťažnosti v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Exekučného poriadku a vyhlášky č.655/2004 Z.z. spočívajúcich z trov právneho zastúpenia spolu v sume 44,82 Eur (súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 683,67 Eur, pričom výška odmene za jeden úkon právnej služby je podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky vo výške 25,72 Eur + 1x režijný paušál á 11,63 Eur + 20% DPH).

39. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd trovy právneho zastúpenia oprávneného spojené v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného. Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. (výrok II. tohto uznesenia)

40. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

41. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

42. V nadväznosti na vyššie uvedené odôvodnenie ohľadom trov exekúcie strán v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie a z dôvodu, že súd v sťažnostnom konaní sťažnosť povinného zamietol, povinnému teda ako neúspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. (výrok III. tohto uznesenia)

43. V závere sa súd zaoberal aj návrhom povinného na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 2.200,- Eur. Sudca uvádza, že exekučný súd nie je kauzálny príslušný rozhodovať o takomto návrhu povinného. Exekučný súd rozhoduje o dôvodnosti vedenia exekúcie a vecí s tým súvisiacich. Pričom pre konanie je základom predložený exekučný titul. Ten spolu s návrhom na vykonanie exekúcie určuje rozsah, ktorým sa môže exekučný súd zaoberať. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nebol doposiaľ judikovaný a povinný o tom nepredložil v tomto konaní žiadny exekučný titul. Pokiaľ by ním disponoval a oprávnený by súdom priznaný nárok riadne a včas nezaplatil, mohol by povinný žiadať jeho vymoženie prostredníctvom exekúcie. Pokiaľ však povinný takýmto exekučným titulom nedisponuje, tzn. súd o nemajetkovej ujme nerozhodol je povinný sa s takýmto nárokom obrátiť na všeobecný súd. Pokiaľ je toho názoru, že mu vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na nedostatok kauzálnej príslušnosti exekučného súdu na konanie o návrhu povinného na priznanie nemajetkovej ujmy, súd musel tento návrh povinného zamietnuť. (výrok IV. tohto uznesenia)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).